

הסובר שדי שיאמר לה "הא גיטך", ואינו צריך לחזור וליטול ממנה את הגט, ולחזור וליתנו לה בשעת האמירה.⁽³³⁾

רבי שמעון בן אלעזר אומר: לעולם אינו גט, עד שיטלנו הימנה, ויחזור ויתנו לה, ויאמר לה: הא גיטך. כיון שהנתינה הראשונה לא היתה בכשרות, צריך לעשות נתינה חדשה.

נתנו בידה והיא ישנה, ואחר כך היא נייערה, וקוראה, והרי הוא גיטה, אינו גט עד שיאמר לה: הא גיטך. דברי רבי.

רבי שמעון בן אלעזר אומר: לעולם אינו גט עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתנו לה ויאמר לה: הא גיטך.

וצריכא. הוצרכה ברייתא להשמיענו מחלוקתם בשני האופנים.

דאי איתמר בהך קמייטא, באופן הראשון, שנתן לה את הגט כשהיא ערה, הייתי אומר שדוקא **בהיא קאמר רבי** שאינו צריך ליטול ממנה את הגט ולתת לה מחדש, משום **דבת איגרושי היא,** היא ראויה לקבל גט שהרי היא ערה אלא שחסרה האמירה של "הא גיטך", ולכן מועילה האמירה שלאחר מכן, מאחר שקבלת הגט היתה הוגנת.

אבל באופן השני, ש"נתן בידה והיא ישנה", דלאו **בת איגרושי היא** בשעה שהיא ישנה, אימא **מודי ליה רבי** **לרבי שמעון בן אלעזר** שצריך ליתנו מחדש.

ואי איתמר בהא, באופן של ישנה, הוה אמינא שדוקא **בהא קאמר רבי שמעון בן אלעזר** שצריך לחזור וליתנו, משום שלא היתה בת גירושין בשעת הנתינה הראשונה.

אבל בהך, האופן הראשון שהיתה בת גירושין, **אימא מודי ליה רבי שמעון בן אלעזר** לרבי שאין צריך נתינה חדשה.

לכך **צריכא.** הוצרכה הברייתא להשמיענו מחלוקתם בשני האופנים.

אמר רבא: כתב לה גט, ונתנו ביד עבדה של אשתו, אם היה העבד ישן והאשה משמרתו, הרי זה גט. שהעבד הוא כחצרה של האשה והרי זו חצר המשתמרת לדעתה של האשה, שמאחר והוא ישן אינו משתמר אלא על ידה.

אבל אם היה **נייער, אינו גט, דהויא ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה של האשה,** אלא הוא משמר את עצמו ואת מה שבידו

מבאר החשק שלמה, שרבא בא לומר שאפילו כשהבעל מסייע בנתינה, כגון שקירב הגט אצלה והניחו על גבי קרקע, שמצד נתינת הבעל אין כאן חסרון, מכל מקום אינה מגורשת, כיון שלא הגיע ישר מידו של הבעל, אלא מהקרקע.

33. ואף על גב דנתינה ראשונה לאו כלום היא מכל מקום קרינן ביה ונתן בידה שהרי היתה נתינה לידה. והוא הדין כשנתן לה גט לשם

פקדון ואחר כך אמר לה הרי זה גיטך מתגרשת כיון שהיתה כאן נתינה מיד הבעל ליד האשה. ר"ן.

ובתוס' רי"ד כתב, שדוקא באופנים של המשנה שנתנו לה לשם גירושין אלא שלא חל הגט, די בנתינה הראשונה. אבל כשנתן לה לשם פקדון, נתינה זו אינה כלום, וצריך לחזור וליתן לה את הגט לשם גירושין. שאם לא כן, היה התנא משמיענו חידוש יותר גדול, שאפילו